

en stærk Agitation, og jeg skal sige til, for en Deel en blind Agitation, og det er den, der er værst af alle. Derfor forekommer det mig, at der vil være megen Opfordring til ikke at lade disse Spørgsmaal staae saaledes hen; men jeg seer ikke, at den høitærede Minister paa nogen Maade er hindret i at følge den Vej, som jeg omtalte, eller ved sin Medvirkning at bringe det nu foreliggende Lovforslag videre paa dette Grundlag med de Modificationer, som kunne komme ind deri. Saaledes er altsaa min Stilling til og Opfattelse af denne Sag. Jeg har sagt, at jeg agter at stemme for Forslagets Overgang til 2den Behandling, og at jeg ønskede at stemme for dets yderligere Fremme, saaledes at det kan bringes ind ogsaa i det andet Thing. Her møde vi nu en anden og sidste Modsetning, som jeg derfor ikke vil springe over, nemlig, at naar det endelig kommer ind i det andet Thing, saa vil det der møde et heelt anderledes sammensat Landsthing end Landsthinget i 1856. Dengang sad der maaffee kun 2 eller 3 større Godseiere i Landsthinget. Vel var der blandt disse den, som upaatvivlelig var den ædlest og hæderligste Repræsentant, som Godseierclassen havde, men der var foruden ham kun een eller to andre Godseiere, og det er vist den forklarende Grund til, at der kunde indtræde det Phænomen, som kort efter indtraf. Nu vil Sagen derimod stille sig anderledes, og de forskjellige Nuancer og Anskuelser, som næres af Godseierclassen, ville have fuld Velighed til at komme frem. Vi tør derfor vel ikke antage, at Loven under nogen Omstændighed just vil blive vedtagen i Landsthinget paa samme Maade, som den her vil blive vedtagen. Den vil upaatvivlelig der undergaae Forandringer i flere Henseender, og den vil saa komme tilbage til Folkethinget; men om dette end ikke skulde skee, og Loven, som den ærede Rigsdagmand her ligeoverfor (Winther) meente og maaffee ønskede, ikke skulde blive færdig, vil jeg dog haabe, at det vil gaae saaledes, som den ærede Forslagsstiller sluttede med at udtale i sit første Foredrag, at, om den end ikke skulde komme tilende, vilde der dog ved dens Behandling her være gjort et godt

og gavnligt Skridt fremad til Fæstespørgsmaalets endelige Afgjørelse.

Formanden: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) har Ordet for en kort personlig Bemærkning.

Winther: Den ærede sidste Taler bestfættede sig under sit Foredrag paa flere interessante Maader med min Person. Derpaa skal jeg imidlertid ikke videre indlade mig, men jeg maa dog protestere imod, at han tillægger mig den Tanke, at jeg ikke ønsker, at der skal komme noget Lovforslag om denne Gjenstand frem i denne Sæssion. (Hall: Det sagde jeg ikke!) Den ærede Taler endte sit Foredrag med at sige, at jeg maaffee ønskede (Hall: Ja, maaffee!), at Sagen ikke skulde komme tilende, medens jeg netop har udtalt, at jeg ønskede, at vi kunde komme tilende med den, naar det kunde skee paa en heldig Maade. Hiint troer jeg dog er at gaae for vidt i sine Betragtninger over Andres Udtalelser.

B. N. Holm: Efter de forskjellige Udtalelser at dømme, skulde man rigtignok antage, at nu var det den nemmeste Ting af Verden at faae Fæstespørgsmaalet bragt til en heldig Ende; men naar man kommer til at lægge nøiere Mærke til de forskjellige Taleres Udtalelser, er jeg noget bange for, at det Hele vil komme til at bestaae langt mere i Spaltninger, naar man kommer til at behandle de enkelte Spørgsmaal, end naar man udtaler sig om Sagen i dens Almindelighed. Jeg skal sige, hvorledes jeg er kommen til disse Betragtninger. Grunden dertil er dels den Uklarhed, der efter min Opfattelse er hos Regjeringen om, hvorledes den vil stille sig til dette Spørgsmaal, og det er dels de Udtalelser, vi have hørt fra ærede Medlemmer, og da navnlig det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgfreds (Hoffstein), idet han meente, at der ikke var nogen Nødvendighed for eller Trang til nogen Tvangslov. Det lod til, at hvad han egentlig fandt var Kjernen i Lovforslaget, er det, som jeg for mit Vedkommende er meest imod, nemlig